

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ φρ. χρ. 10

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου
Λ ε π τ ἄ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩ. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὁδὸς Πανεπιστημίου
καὶ Θεμιστοκλέους ἀρ. 2.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἀγγελίαι οἰκονομικαὶ κατα-
χωρίζονται πρὸς 5 λεπτά
δι' ἐκάστην λέξιν.

Ἀγγελία πολυτελεῖς,
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΙ ΝΕΑ;

[Σπουδαῖα πολιτικά.—Πυρίτις καὶ σιγάρα πούρα
—Τὸ θηριοτροφεῖον τόπος ἀ απαύσεως.—Τὸ δίλημμα
τῆς Σάρρας.— *To be or not to be*;—Ἡ τελευταία
πνοὴ τῶν βλάντιων καὶ αἱ τύψεις τοῦ συνειδότος.—
Ἡ ζωγραφικὴ τῆς Σάρρας.—Ἡ Σάρρα σκουπόξυλον.
—Ἡ Σάρρα ἐντὸς σωλήνος τουφεκίου.—Ἡ Σάρρα
ἔγγυος!—Αἱ ἐπτὰ ἰσχναὶ ἀγγελάδες καὶ αἱ μοδίστ αι.
—Ἡ Σάρρα συγγραφεὺς καὶ διατὶ τὸ κρούπτει.—Οἱ
περιηγηταὶ τῆς Αἰγίνης.—Ἡ Σάρρα αἰοῖς.—Ἡ
Σάρρα ἰλληνίς.—Ἀφίξις χελιδόνων.—Πανολεθρία
αὐτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ.—Χελιδόνες καὶ ἔλληνες. Καὶ
ἀρχιτέκτονες!—Οἱ ἀγρεῖοι τῆς Κορσικῆς.—Σπουργί-
ται καὶ Παισανίαις.—Ὁ νόμος.—Τρυφερὰ παράδοσις.
—Ἡ Κυριακή.—Ἐπτὰ ἡμέρας ἐργασίας καὶ μία ὥρα
Κυριακῆς.—Ὁ Σουλτάνος χριστιανικώτερος πολλῶν
ἡγεμόνων.]

Ἐὰν μεταξὺ τῶν νέων τῆς δικαιοδοσίας μου
ὑπῆρχον καὶ τὰ πολιτικά, θὰ σὰς ἔλεγον διὰ
νὰ ἐπισύσω τὴν καλὴν ἰδέαν, ἣν ἔχετε περὶ
τῆς προορατικότητός μου, ὅτι κατὶ σπου-
δαῖον μέλλει νὰ συμβῆ, ἥ... νὰ μὴ συμ-

βῆ. θὰ σὰς ἔλεγον, ὅτι ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ
εἶνε ἐπιχευμένη πυρίτις ἀναμένοντα ἐν σιγά-
ρον διὰ ν' ἀναφλεθῆ καὶ μεταβάλλῃ τὴν ἐπι-
φάνειαν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων... καὶ
ἐν τούτοις ἐνῶ ἑκατομμύρια σιγάρων καὶ σιγα-
ρέττων καὶ πούρων ἀνάπτονται, καίονται ἢ ρί-
πτονται κατὰ γῆς καὶ ἐπὶ τῆς εὐφλέκτου κατὰ
τοὺς μὲν, ἢ βεβρεγμένης κατὰ τοὺς δὲ πυρίτι-
δος... οὐδεμίαν γίνεται ἀνάφλεξις.

—Ἐκαταλάβετε τίποτε;

—Ὅχι.

—Μητ' ἐγώ...

✱

Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ θηριοτροφεῖον
Μοντενέγρου, ὅπερ ἀπὸ τινος ποιεῖται τὰς δια-
τριβὰς ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν Ἰλισσόν, ἐγένετο
ἀπὸ τινος ἀληθῆς τόπος ἀναπαύσεως. Ὁ ἀνα-
γνώσκων τὰς ἐφημερίδας καὶ βλέπων πόσον
ἀλληλοτροωγόμεθα καθ' ἐκάστην ἐν Ἑλλάδι
ὑπὸ τούτης καταλαμβάνεται φρίκης, ὥστε σπεύ-
δει εἰς τὸ θηριοτροφεῖον ὅπως εὖρη ὀλίγην γα-
λήνην καὶ ἐξημέρωσιν ἐν τῇ θῆᾳ τῶν τίγρεων

καὶ τῶν θυνῶν, αἵτινες ζῶσι ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ μεταξύ των σὲ κάμνουσι νὰ ἀναφωνῆς συχνότατα τὸ κλασικόν :

— Τί θηρίον ποῦ εἶνε... ὁ ἄνθρωπος !

✱

Φοβερὸν θηρίον ἀληθῶς. Φαντάσθητε ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνθρωποκτόνων τοῦ ἐφευρέσεων συγκαταλέγεται καὶ ἡ Σάρρα Βερνάρ, ἡ περικλητὴ καὶ μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς δραματικῆς ἠθοποιός, ἥτις ἐρχομένη τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα εἰς Ἀθήνας, εἰς δύο φοβερὸς κινδύνους θέλει ἐμβάλῃ ἡμᾶς : Ἰστάμενοι ἐξωθεν τοῦ θεάτρου θὰ ψιθυρίζωμεν τὸ τοῦ Ἀμλέτου. Νὰ μὴ κανεῖς ἢ νὰ μὴ μὴ; (To be or not to be?) Νὰ σπεύσωμεν δὲλ. νὰ τὴν ἴδωμεν βλέποντες συνάμα καὶ τὰ βλαάντια ἡμῶν κενούμενα μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς των... Ἡ νὰ μὴ σπεύτωμεν καὶ τότε θὰ ἔχωμεν ἐφ' ὄρου ζωῆς τὰς τύβεις τοῦ συνειδότης μας ὅτι ἀπωλέσαμεν τὸ ἐξυγώτερον τῶν ἀκουσμάτων τοῦ αἰῶνος.

Τῶν ἀκουσμάτων ὄχι τῶν θεαμάτων. Ἡ Σάρρα δὲν εἶνε καθόλου εὐμορφος. Τινὲς λέγουσιν ὅτι ἡ τέχνη τὴν ἐξωραίζει. Ἄλλ' ἡ τέχνη τότε ἢ δραματικὴ ἢ... ἢ ζωγραφικὴ ;

✱

Καὶ εἶναι τόσον ἰσχνὴ ὥστε νὰ τὴν λυπεῖται. Ὅτε φρεῖ ἐπὶ σκηνῆς μακρὰν καὶ πλατεῖαν κάτω ἐσθῆτα ἰμοιᾶζει μὲ... σκουπόξυλον. Καὶ ὅτε δὲν φορεῖ δύνανται νὰ κρυθῆ ἐντὸς σωλήνος τουφεκίου, καθὰ διεθεδαίου εὐφυστάτος πρσιινὸς συνάδελφος.

Τόσον ἰσχνή, ὥστε κατὰ τινα πράστασιν τῆς Κυρίας μὲ τὰς καμελίας παρουσιασθεῖσα εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατὰστασιν παρ' ὀλίγον νὰ συριχθῆ διότι οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρεται περὶ τῆς Μαργαρίτας Γωτιέ. Ἄν τὸ πρᾶγμα ἦτο φυσικόν θὰ συνεχωρεῖτο βέβαια· ἀλλὰ κατὰ τὴν παρμονὴν ἀκόμη τὸ σῶμά της ἦτο εὐθὺ ὡς κονδύλοφρος. Τί ἐτροξε; Τὸ πρᾶγμα εὐτυχῶς ἐσαφηνίσθη ἐγκαίρως :

Ἡ Σάρρα κατὰ παργγελίαν τοῦ ἱατροῦ της εἶχε πάρη ἐν... καταπότιον !

✱

Εἶνε ἐν τούτοις καλλιτέχνης ἐν τῷ ἐνδύματι ὅσον ἐν τῷ δράματι. Ὑπὸ τὴν κομψὴν καὶ εὐπάρυρον ἐσθῆτά της κρύπτεται τόσον ἐπιχαρίτως ἢ ἰσχνότης, ὥστε αἱ ράπτριαί της ἐκαμαν τὴν τύχην των, ἀποκτήσασαι φήμην ὅτι δύνανται νὰ μεταβάλλωσιν εἰς παχείας καὶ αὐτὰς τὰς ἐπὶ ἰσχνὰς ἀγελάδας τῆς Γραφῆς.

Ἄς εἰπωμεν ἀκόμη δύο λέξεις περὶ τῆς Σάρ-

ρας. Εἶνε καὶ συγγραφεύς· ἔγραψε λέγουσιν ὠρικά πρᾶγματα, καὶ γράφει ἀκόμη.

Ἄλλὰ τὸ κρύπτει μὴ τὸ ἀκούσῃ εἰς τῶν δραματικῶν μας, δεδηλωμένος ἐχθρὸς τῶν γραφουτῶν γυναικῶν, καὶ δὲν τὴν ἀφήσῃ νὰ λάθῃ μέρους εἰς τὰς παρστάσεις τῶν προσεχῶς διδραχλομένων ἐν Πικριτοῖς δραμάτων του.

✱

Δὲν ἤκουτα ἄνθρωπον, ὅστις νὰ μὴν εἶδε τὴν Σάρραν εἰς δύο ἢ τρεῖς τοῦλάχιστον παρστάσεις της. Σημειώσατε ὅτι οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν μόλις ἔχουσι ταξιδεύσει μέχρις Αἰγίνης ὅπου δὲν ἐνθυμούμεθα νὰ παρῆται ποτὲ ἢ περικλητῆς... ἀοιδός. Ἄοιδός· ναί ! Ὅστω μοι τὴν ἐχρηκτῆριζεν εἰς τῶν κοσμογυρισμένων τούτων θυμικστῶν της.

Τοῦ λοιποῦ πάντες οὗτοι θὰ σωθῶσιν ἀπὸ διαψεύσεις χάρις εἰς τὴν προσεχῆ ἀφίξιν τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος καλλιτέχνης. Ἑλληνίδος λέγομεν καὶ οὐχὶ φιλελληνίδος ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν ἄλλοι.

Διότι ἡ κυρία Σάρρα Βερνάρ Δαμκλᾶ εἶνε Ἑλληνίς... ἐξ ἀγγιστείας.

✱

Ἐχω καὶ ἄλλην εὐάρεστον ἀφίξιν νὰ σᾶς ἀναγγείλω. Ἡλθεν, ἐβράδυνεν ἴσως ὀλίγον ἄλλ' ἤλθε, τῆς ἀνοιξέως ὁ προάγγελος, ἡ κομψὴ φρακοφόρος, ἡ περιπόθητος χελιδὼν. Ἀνοιγοκλείουσα τὸ μικρὸν πλετὸν ῥάμπος της διὰ κελθημάτων ἐνχρωμίων μᾶς διεθεδαίωσεν ὅτι ἔφερε τὴν ἀνοιξιν μαζὺ καὶ ὅτι θὰ βασιλεύσῃ αὐτὴ ἐκθροισθείσης πλέον ἐντελῶς τῆς κκακαυρίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐγένετο καὶ μίχρη μεγάλη ἐν Θεσσαλίᾳ ἢς θύματα ἔπεσαν πολλοὶ τῆς ὁμόφυλοι ! Φαντάσθητέ τας παγωμένας ἐπὶ τῶν χιόνων. Πτωχαὶ χελιδῶνες πόσον θὰ σᾶς λυπηθῶσιν αἱ συμπαθεῖς ἀναγνώστριά μου.

Χελιδὼν, χαριτωμένη μελαγχροινὴ, σ' ἀγαπῶμεν πολὺ ὅλοι ἐν Ἑλλάδι, ὅσον καὶ ἂν εἶται κοσμοπολίτις, ὅσον καὶ ἂν μᾶς ἐγκαταλείπει τὸν χειμῶνα δι' ἄλλας χώρας. Σὲ θυμίζομεν καὶ σὲ ζηλεύομεν διότι δὲν δυνάμεθα νὰ σὲ μιμηθῶμεν. Εἴμεθα ὀνηροὶ, νοηροὶ καὶ εἶται ἀεικίνητος. Εἴμεθα ἀπιστοὶ καὶ εἶσαι πιστή. Καθήμεθα διαρκῶς καὶ σὺ διαρκῶς ἵπτασαι. Τρώγεις καὶ ἵπτασαι, πίνεις καὶ ἵπτασαι, τρέφεις τοὺς νεοσσούς καὶ ἵπτασαι. Ψάλλεις καὶ ἵπτασαι. Ἐπειτα ἐκεῖναι αἱ τρυφερά παιδικὰ σου κραυγαὶ ! Ἐπειτα ἐκεῖναι αἱ ὠραῖαι καμπύλαι τῆς πτήσεώς σου. Ἐπειτα ἐκεῖναι ἢ οἰκοδομικὴ σου δεινότης ! Ἄλλ' εἶσαι καὶ ἀρχιτέκτων πτυχιούχος λοιπόν ; Δὲν δίδεις ὀλίγα μαθήματα εἰς τοὺς ἰδικούς μας ;

✱

Πῶς θὰ ἐπαθῶμεν νὰ τονίσῃς τὸν ὕμνον τῆς χελιδῶνος ἂν ἦσο ποιητὴς ἀναγνώστριά μου ; Ἡ τοῦλάχιστον νὰ θραύσῃς τὴν λύραν σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀχρείων ἐκείνων χωρικῶν τῆς Κορσικῆς καὶ τῶν Ἀπενίνων αἵτινες... τὰς τρώγουσιν !

Νὰ σοὶ εἶπω ἐν ἀνέκδοτον περὶ χελιδῶνων διὰ νὰ τὰς ἐκτιμᾶς περισσώτερον ; — Ὅταν οἱ δληροὶ σπουργίται καταλάβωσι καμμίαν φωλεάν των, συνάζονται ὅλοι, κάμνουσιν συμβούλιον καὶ καταδικάζουσιν εἰς θάνατον τὸν κατακτητήν. Ὅ,τι ἔγεινε διὰ τὸν προδότην Πικραίναν ἄλλοτε. Μόλις δ' ἀπαγγελοῦν ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ὀρμῶσιν ὅλοι, συνάζουσι κάρφη, ἄχρη, πηλὸν καὶ τοῦ κτιζοῦσι τὴν αἵτηδὸν τῆς φωλεᾶς, θάπτουσαι αὐτὸν ζῶντα. Ἀληθεῖς Σπαρτιάτιδες !

Νὰ σοὶ εἶπω καὶ μίαν παράδοσιν διὰ νὰ τὰς σέβεται καὶ τὰς ἀγαπᾶς περισσώτερον ;

— Ὅτε ὁ μυταρὸς Ἰουδαῖος ἐκέντησε τὴν πλευρὰν τοῦ Ἐσταχυρωμένου, μίαν χελιδὼν ἐμαυροφόρεσε — ἦταν πρὶν λευκαὶ — καὶ σπεύσασα κατέπιεν, ἵνα μὴ τὸ ἀφήσῃ νὰ χυθῆ ἐπὶ τῆς γῆς, — τί ἱερὰ μετέληψις αὐτὴ ! — ὅλον τὸ αἷμά Του, πλὴν μιᾶς σταγόνας, ἥτις φαίνεται ἀκόμη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της ! Καὶ ὁ θνήσκων Θεὸς τὴν ἠλόγησε, καὶ τῇ ἔδωκε τὴν εὐχὴν του, νὰ μὴν ἰδῆ ποτὲ χειμῶνα, νὰ μὴν ἀποθνήσκῃ ἀπὸ βίαιον θάνατον !

✱

Παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω ἐν νέον ὅπερ θὰ ἦτο πολὺ σοφὸν ἂν δὲν ἦτο ὀλίγον ἀττεῖον.

Ἄδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μὺν.

Πρὸ καιροῦ, πρὸ χρόνων πολλῶν, κραυγάζει ὁ τύπος, γίνονται συζητήσεις, διχκοτῆρονται οἱ ὑπάλληλοι, ὀργίζονται οἱ φιλικόλοιοι, ἀγριεύουσιν οἱ φιλόθησκοι· ὁ θρησκευτικὸς νόμος διατάσσει νὰ ἐργάζωνται οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἡμέρας καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην νὰ ἀναπαύωνται ἐν Κυρίῳ. Καὶ ἐκάλεσαν τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπὶ τούτῳ Κυριακὴν. Ὁ Διάβολος ὅμως ὑπὸ τὴν ἀπεχθὴ μορφήν τῆς πλεονεξίας κατεδίκαζεν εἰς ἐργασίαν πολλοὺς καὶ κατὰ τὴν ἐξηρημένην ταύτην ἡμέραν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη κατὰ τὸν ἐξῆς παρᾶδοξον τρόπον. Νὰ ἐργάζωνται οἱ ἄνθρωποι τὰς ἐπτὰ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, τὴν δὲ ὥραν τὴν ὀγδόην τῆς Κυριακῆς ν' ἀργῶσι..

Τοῖς ἐχαρίσθη ἢ πρώτα τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς 8 1/2 π. μ. !

Πάλιν καλὰ...

✱

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ καλῶν Χριστιανῶν δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ὁ Σουλτάνος διὰ νέας μεγαλοπρεποῦς δωρεᾶς ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν Ζακυνθίων, ἦν ἐπεμψε τηλεγραφικῶς ἄμα τῇ εἰδήσει τῆς καταστροφῆς, δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς εἰς τῶν χριστιανικωτέρων ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης.

✱ ἐπισκέπτῃς.

TA BIZABH (VIS-A-VIS)

Πρὸ δεκαετίας μόλις, οἱ κατηραμένοι ἄστοι τῆς κοινοπολιτείας πόλεως μας, ἔβαινον περὶ εἰς τὸν περίπατον, εἰς τὰς ἐργασίας των, παντοῦ, καὶ οὐδεὶς παρεπονείτο διὰ κούρασιν. Ἄν δέ τις ἤθελε νὰ πύρῃ ἄμαξαν, ἔπρεπε νὰ ἀφαιμάξῃ ἰσχυρῶς τὸ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἰσχνότατον βαλάντιόν του. Εὐσπλαγχνισθεῖσα ἡμᾶς ἢ Ἐταιρία τῶν ἱπποσιδηροδρόμων μᾶς ἔδωκε τὰς λαμπράς ὄντως τρακμαμάξας τῆς ἀντὶ 15 λεπτ. μόνον. Γενικὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· οὐδεὶς ἐβάδιζε περὶ· οἱ ἀμαξιλάται ἐσκέπτοντο τίνα μέσα ἔπρεπε νὰ λάθωσι πρὸς καταπολέμησιν τοῦ νέου τέρατος τοῦ, ἀγνωῦ διὰ τίνα λόγον, ὀνομασθέντος τραμβάβι.

Μετ' ὀλίγον ἄλλη ἑταιρία λεωφορείων ἐζήλωσε τὰ κέρδη τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου, καὶ ἐνεκίνησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τακτικώτατα δρομολόγια ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πρὸς λεπτὰ 5 δι' ἕκαστον ἄτομον. Πάλιν γενικὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· οὐδεὶς ἐβάδιζε περὶ· οὐδεὶς ἐφ' ἀμάξῃ· οὐδεὶς ἐπὶ τρακμαμάξῃ πάντες ἐπὶ τοῦ ἀντεροβγάλτου. Δὲν γνωρίζω ἂν ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ προῆλθε κανὲν καλόν, εἶναι ὅμως ἐββαῖον, ὅτι ἡ κατὰ 5 λεπτὰ ὑποτίμησις τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου διὰ τὴν προνομιούχον ὁδὸν Σταδίου, μόνον εἰς τοὺς ἀντεροβγάλτας ὀφείλεται. Ἐνθυμούμαι ὅτι κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς ἰδρύσεως τῶν λεωφορείων, ἐκέρδιζεν ἕκαστον δρ. 70—80 καθ' ἑκάστην, τὰς δὲ Κυριακάς, 100—120 δραχμάς· καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄλλη ἑταιρία ἀνεφάνη μετ' ὀλίγον, ἕως ὅτου κατεστράφησαν καὶ αἱ δύο περισώσασαι μόνον ὀλιγίστας ἀμάξας.

✱

Τώρα οὔτε λόγος γίνεται περὶ ἀντεροβγάλτων. Διὰ τί ; ἄλλη ἑταιρία ἐκμεταλλεύεται ἀπὸ τινος τὴν ὁδὸν Σταδίου, (καὶ αὐτὴ !). Μὲ 10 λεπτὰ

εἰσέρχασθε εἰς κομψότατον, μὲ δύο λαμπροὺς ἵππους, ἀμυξάκι καὶ διατρέχετε δολόκληρον τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀναγκυτικώτατα.

*
—

Δὲν παρήλθε μία ἡμέρα ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς λειτουργίας τῶν βιζαβῆ (οὕτως ὀνομάζονται!), καὶ ἄλλα ἑταιρία, καὶ ἄλλα μεμονωμένα ἀμυξάκια, προσφέρονται τοῖς εὐτυχέσιν Ἀθηναίοις πρὸς 40 λεπτά δι' ἕκαστον δρόμον (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πάντοτε, — αὐτὸ ἐννοεῖται).

Τί φρονεῖτε ἐκ τῆς πληθώρας ὄλων αὐτῶν τῶν μεταγωγικῶν μέσων; Ποῖαν ἰδέαν θὰ σχηματίσουν οἱ ξένοι περὶ τῆς κακεντρέχειας καὶ ἐλλείψεως ἐμπιρικοῦ πνεύματος πρὸς τοῖς Ρωμηοῖς; Τί θὰ εἶπουν οἱ νουνεχεῖς ὅταν ἴδωσι πέντε ἑταιρίας (ἴσως καὶ πλείονας) ἐκμεταλλευσόμενες πρὸς κοινὴν αὐτῶν ζημίαν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁδόν, τὴν τοῦ Σταδίου, ὥστε ἐκεῖ νὰ ἔχη συγκεντρωθῆ πᾶν τῆς κερδοσκοπίας στάδιον;

Ἡμεῖς ἀντὶ ἀπαντήσεως προτιμῶμεν νὰ σᾶς γράψωμεν μίαν ἱστορίαν.

*
—

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, ἢ μεταξὺ τῆς κυρίως Πόλεως καὶ τῶν προακτιῶν συγκοινωνία ἐτελεῖτο δι' ἀκατίων καὶ λέμβων ἢ πρόδος ἐσύστησε καὶ ἐκεῖ, ὡς ἐδῶ, ἑταιρίαν τινὰ μικρῶν ἀτμοκινήτων σκαφῶν, ἐν οἷς ἀντὶ ἑνὸς γροσίου ἐταξείδευε τις εἰς οἰονδήποτε χωρίον ἢ ἐξοχὴν ἢ συνοικίαν ἤθελε. Τὰ κέρδη ἦσαν μεγάλα κατὰ τὸν κανόν·

«ἢ φτήνια τρώει τὸν παρᾶ
καὶ ὁ παρᾶς τὴν φτήνια».

Συναγωνισμόν, λοιπόν!

Ἄλλη ἑταιρία διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν. Ἀμφότεροι ἐκέρδιζον πολλά. Ἄλλ' ἢ πρώτη πλουτίσασα ἀρκετὰ, ὅπως ζημιώθη τὴν δευτέραν, ὑποτιμᾷ τὸν ναῦλον εἰς ἡμισυ γροσί.

Ἡ δευτέρα, θέλουσα νὰ καταβάλῃ τὴν πρῶτην, εἰδοποιεῖ διὰ τῶν προγραμμάτων καὶ τῶν ἐφημερίδων ὅτι δέχεται τοὺς ἐπιβάτας δωρεάν εἰς τὰ ἀτμόπλοιά της!

Ἡ πρώτη ἦτο κολοσσός, εἶχε κερδίσει ἀρκετὰ, ἀλλ' ὡς ἐννοεῖ τις, τὰ ἀτμόπλοιά της ἐταξείδευον μόνον μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπηρεσίας της καὶ ὀλίγους ξένους, μὴ γνωρίζοντας τὸ ὑπὸ τῆς ἄλλης ἑταιρίας παρεχόμενον εὐεργέτημα.

Ἡ πρώτη ἑταιρία δὲν ὠφελεῖτο πλέον· ἢ δευτέρα, ἐζημιούτο.

*
—

Πρῶταν τινὰ, ἐξυπνοῦν οἱ καλότυχοι Πολῖται, καὶ ἀναγινώσκουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἐξῆς ἀμερικανικωτάτην εἰδοποίησιν.

Ἄ Ἡ Ἑταιρία Κωθωνιῆ, ἢ πρώτη εἰσαγαγούσα τὰ εὐθηνὰ ταξείδια διὰ τῶν κομψῶν καὶ ταχυπλόων ἀτμοπλοίων της, εἰδοποιεῖ τὸ ἄσ. κοινόν, ὅτι δέχεται ἀπὸ σήμερον πάντα ἐπιβάτην δωρεάν! Ὁρχήτηρα ἐκ 50 ὀργάνων θὰ τέρπῃ τοὺς θεατὰς κατὰ τὸν διάπλου, ἠέπισης δωρεάν! Καθ' ἑκάστην δὲ ὥραν εἰς τοὺς ἐπιβάτας, οἵτινες θὰ τιμῆσωσι διὰ τῆς περρυτίας τῶν τὰ ἀτμόπλοιά μας, θὰ παρέχεται μίαν λαμπρὰ μακαρονάδα δωρεάν.»

*
—

Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον ἀν ἢ ἑταιρία τῶν βιζαβῆ μετὰ τοῦ εἰσιτηρίου, ἔδιδε τοῖς ἐπιβάταις καὶ ἀνὰ ἕν χωρίον Πάσσα τέμπο.

Ὁ οἰκοδεσπότης.

ΑΤΑΚΤΑ

Γέρων τις, πλούσιος, ἀλλ' ἀρθρικός, σύρεται ἐν χειροκινήτῳ ἀμυξίῳ ἀπὸ τὸν ὑπηρετήν του.

Μία λεγόμενη ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἀμαρτίας τοῦ γέροντος ἀρθρικοῦ, διέρχεται κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐρ' ἀμυξίας ἢ ἡ ἴδια ὀδηγεῖ:

— Κύριε, λέγει ὁ ὑπηρετὴς πρὸς τὸν κύριόν του, ἢ Τεῶ περνάει.

— Ναι, ἐγὼ τῆς ἐχάρισα τ' ἀμυξάκι ἐκεῖνο.

— Καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλετε τὸ δικό σας!

*
—

Ὅτε ὁ διάβολος ἐρρίφθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔπεσε κατὰ γῆς καὶ συνετρίβη εἰς πολλὰ τεμάχια.

Αἱ χεῖρές του ἔπεσαν εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ ἰδοὺ διατὶ οἱ Τοῦρκοι εἶναι τόσον ἀρπαγες.

Ἡ καρδία του ἔπεσε εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἰδοὺ διατὶ οἱ Ἰταλοὶ εἶναι τόσον ἐρωτομανεῖς.

Ἡ κοιλία του ἔπεσε εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἰδοὺ διατὶ οἱ Γερμανοὶ εἶναι τόσον λαίμαργοι.

Ἡ κεφαλή του ἔπεσε εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἰδοὺ διατὶ οἱ Γάλλοι εἶναι τόσον ὑπερήφανοι.

Οἱ πόδες του ἔμειναν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἰδοὺ διατὶ οἱ Ἕλληνες τρέχουσι πάντοτε κατόπιν τῶν γυναικῶν.

*
—

Διατὶ ἀνυπομονεῖς, ἔλεγεν ἕνας κανονιέρης ἐνοικιστὴς πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην του, γνωρίζεις καλὰ ὅτι τὰ ἐνοικία σου τρέχουν...

— Ἀριθῶς, γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ φοβοῦμαι, κύριε μήπως δὲν μπορέσω νὰ τὰ πιάσω.

Ἄτακτος

ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

(Δεκάλογος)

Αἱ γυναῖκες δὲν ἀγαπῶσιν ἴσως περισσότερο, ἀλλὰ βεβαίως ἀγαπῶσι καλῆτερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

*
—

Αἱ γυναῖκες ἀγαπῶσι διὰ τῆς καρδίας. Οἱ ἄνδρες διὰ τῶν αἰσθήσεων ἢ τοῦ νοῦς.

*
—

Ὁ ἄνθρωπος δύναται ν' ἀγαπήτῃ μὲν ἴση. Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ γνωρίσῃ διὰ ν' ἀγαπήσῃ.

*
—

Ὁ ἄνθρωπος, ὅσον περισσότερο ἀγαπᾷ, τόσον ὀλιγώτερον τὸ λέγει.

*
—

Ἡ γυνὴ ὅσον ὀλιγώτερον ἀγαπᾷ, τόσον περισσότερο τὸ λέγει.

*
—

Ἡ ἀγαπῶσα δύο εἶνε ἀναξίτα ν' ἀγαπήσῃ ἕνα.

*
—

Αἱ γυναῖκες ἀγαπῶσι πάντοτε. Ὅταν ἡ γυνὴ τὰς ἐγκαταλείψῃ στρέφονται πρὸς τὸν οὐρανόν.

*
—

Ἡ ζωὴ εἶνε πλήρης ὅταν ἡγάπητέ τις ἀπαξ. Πόσω μᾶλλον...

*
—

Ἡ ἀγαπῶσα γυνὴ καθίσταται ἀγαθότερα. Ἄλλὰ καὶ ὁ Διάβολος ἀν ἡγάπη θὰ ἔπαυεν ὢν κακός...

*
—

Ὁ ἔρως εἶνε μέγα παιδίον. Ἡ γυνὴ εἶναι ἡ κοιλία του.

Ἐρωτόκριτος.

ΘΕΑΤΡΟΝ — ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΤΛ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιητὴς καὶ Δικηγόρος

Ἀκόμη ἀντηχεῖ τὸ θέατρον τῶν Κωμωδιῶν ἐκ τῶν χειροκροτημάτων δι' ὧν τὸ κοινόν τῶν Ἀθηνῶν ὑπεδέχθη τὸ νέον ἔργον τοῦ φίλου συνεργάτου ἡμῶν κ. Ν. Κοτσελοπούλου **Ποιητὴς καὶ Δικηγόρος**. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου τούτου παιγνίου ἔχει ὡς ἐξῆς. Ὁ Νίκος (καὶ

ἴσως ἐννοεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ συγγραφεύς) εἶναι ποιητὴς καὶ δικηγόρος· ὁ φίλος τοῦ Ἀντωνίου τὸν παρκαλεῖ νὰ τῷ συνθέσῃ ἐν ποίημα διὰ τὴν κόρην τῆς καρδίας του, ὁ δὲ πελάτης τοῦ Μουρμούρης, μίαν μήνυσιν ἐναντίον συμπολίτου του διὰ τὴν κλοπὴν ἑνὸς ὄνου. Ὁ δικηγόρος βλέπει ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ ἐγγίζει καὶ σπεύδει νὰ μεταβῆ ἐκεῖ ἀλλ' αἴφνης καταλαμβάνεται ὑπὸ οἴστρου ποιητικοῦ καὶ ἀρχεται τὸ ὑποσχεθὲν πρὸς τὸν φίλον τοῦ ποίημα:

«Γιατὶ ἡ μούσα ἔπειτα πετᾷ καὶ τὸν ἀφίνει καὶ εἶτα τὴν μήνυσιν τοῦ Μουρμούρη.

Κλείει κατόπιν ταῦτα ἐντὸς φακέλλων καὶ παραγγέλλει εἰς τὸν ὑπηρετήν του Ἀμβρόσιον νὰ τὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν Ἀντωνίον καὶ τὸν Μουρμούρη, ἐν τῇ σπουδῇ ὅμως ὅπως μεταβῆ εἰς τὸ δικαστήριον λησμονεῖ νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τῶν φακέλλων τὰ ὀνόματα τῶν παραληπτῶν καὶ ὁ ὑπηρετὴς μὴ γνωρίζων ποῖον τῶν δύο φακέλλων νὰ δώσῃ εἰς ἕκαστον ἀφίνει τὴν τύχην νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. Ἄλλ' ἢ τὴν τύχην δὲν τὸν βοηθεῖ καὶ ὁ Ἀντωνίος λαμβάνει τὸν ἔχοντα τὴν μήνυσιν φακέλλον ὁ δὲ Μουρμούρης τὸν ἔχοντα τὸ ποίημα, τοὺς ὁποίους ἐπιδίδουν ἐν σπουδῇ ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὴν διερχομένην κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐρωμένην του, ὁ δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἀργεῖ νὰ ἀποκαλυφθῆ, καὶ ἐνῶ ὁ Νίκος ἐπιστρέφει πλήρης θυμοῦ ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅπου βραδύνας νὰ μεταβῆ ἐδικάσῃ ἐρήμην, δέχεται ἐπισκεψῆν τοῦ Ἀντωνίου καὶ τοῦ Μουρμούρη κοκτομένων διὰ τῶν φακέλλων τὸ περιεχόμενον. Τὸ λάθος τέλος ἀνακαλύπτεται καὶ διορθοῦται, καὶ ἡ ὑπόθεσις τελειώνει ἐδῶ. Αὕτη δι' ὀλίγων ἢ ὑπόθεσις τοῦ νέου ἔργου τοῦ φίλου κωμωδιογράφου, ἀριστα ἐξευρεμένη. Διὰ τοὺς στίχους τοῦ κ. Κοτσελοπούλου δὲν ἀναφέρομεν γνώμην τινὰ· εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας ἐκ τόσων ἄλλων ἔργων του ἡ εὐκολία, ἡ χάρις, ἡ γλαφυρότης, ἡ ζωὴ μεθ' ἧς γράφει ὁ συμπαθὴς ποιητὴς, τὸ ὅποιον τὸ κοινόν τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς παραστάσεως ἐκάλεσον ἐπὶ σκηνῆς δι' ἐυεργητικῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Ἡ ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλία διεξήχθη ἐπιτυχῶς. Ὁ κ. Σταυροπούλου ὑπεκρίθη ἀριστα τὸν ποιητὴν καὶ δικηγόρον, ὁ κ. Ἀπεργης ὡς μενιδιάτης Μουρμούρης ἦτο ἀμίμητος, ὁ κ. Ρούσος διέπλασε τέλειον τύπον ὑπηρετοῦ καὶ ὁ κ. Βεντούρης ἀν ἐμελέτα ὀλίγον περισσότερο θὰ εἶχε εἰς τὸ δύσκολον ὁμολογουμένως μέρος του, 40 τοῖς 100 περισσότεραν ἐπιτυχίαν.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

(Φανταστικὸν διήγημα)

Ὁ Γεώργιος εἶχεν ἐγεροῦ τὴν προίαν ὀλίγον εὐχάρις ἐξ ἠδῆος ὄνειρου. Ἡσθάνετο ἐν ἑαυτῷ τέρψιν τινὰ καὶ αἰθρία ὅπως ἀσυνήθη.

Ἄσυνήθη; Ναι ἀσυνήθη, διότι ἠγάπα καὶ ἠγάπα περιπαθέστατα. Δύσεως ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὕφιστατο τὸ γλυκὺ ἀλλὰ δηλητηριώδες ἐκεῖνο μαρτύριον τοῦ ἀγαπῶντος καὶ μὴ ἀνταγαπωμένου, ἡ δὲ ζωὴ του, ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἔρρεεν ἐν θλίψει καὶ μελαγχολία.

Τῆς Μαλβίνας τὸ κάλλος καὶ οἱ πλήρεις συμπαθείας ὀφθαλμοὶ διέχονον εἰς τὴν καρδίαν του, εἶδος ἀγνωστού πυρὸς καὶ ὄρητον τινα ἠθύνην καταμεθύσκουσαν αὐτόν.

Ἄδῃλον ὑπὸ τίνων μυστηριωδῶν φίλτρων ἦτο πεποικισμένη ἡ μάγισσα. Οἱ διαλογισμοὶ του, παντοῦ καὶ πάντοτε εἰς τὴν ἀνάμνησιν ἐκείνης συνεκεντροῦντο, ὁσάκις δὲ τὴν ἐβλεπεν, ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἐκνευριζόμενον ἐνώπιόν της, ἡ πνοή του συνεκόπτετο, ὅλον τὸ αἷμα του συνεστέλλετο εἰς τὴν καρδίαν του, ἀρρυθμῶς πάλλουσαν, καὶ λιπόθυμος ἡ ψυχὴ του ἐγονυπέτει πρὸ τῆς λάτριάς της.

Ἄλλ' οὐδέποτε τὰ ἄβρα καὶ μειδιδῶντα χεῖλη τῆς φιλιότητος του, τῷ ἐφέλλισαν μίαν κἄν λέξιν τρυφεράν.

Ἐνίοτε ἐφαίνετο συμπαθῆς, πρὸς τὸν λάτριν τῆς καλλονῆς της πρὸς τὴν εὐαίσθητον καὶ τετρωμένην ἐκ τοῦ ἔρωτος αὐτῆς καρδίαν τοῦ Γεωργίου, ἀλλ' ἡ συμπαθία αὕτη ἦτο εἶδος εὐσπλαγγχνίας, ἀπαντωμένη μόνον εἰς εὐγενεῖς καρδίας, ἐὰν δὲν ἦτο προσπεποιημένη. Οὐδέποτε ὅμως ἐν τοῖς μυχιαστάτοις τῆς καρδίας της ἤκουσε καὶ τὸν ἐλάχιστον ἔστω παλμὸν δι' αὐτόν.

Ἡ Γαλάτεια, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἢ λθος ἦτο, ἔλαβε ζωὴν καὶ ψυχὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος τοῦ Πυγμαλίωνος, ἐκ τίνος ἀρα γε γρανίτου λίθου, εἶχε πλασθῆ ἢ μὴ συγκινουμένη, εἰς τὸν περιπαθέστερον τῶν ἐρώτων καρδίαν τῆς Μαλβίνας!

Ὡ! Πόσον ἄδυστα εἶνε τὰ βῆθη καρδιῶν τινῶν, αἵτινες φαίνεται ὅτι ἐπλάσθησαν ἐκ γάλυβος διὰ νὰ μὴ πάλλωνται ποτε οὐδὲ νὰ αἰσθάνονται τὴν ἐλάχιστην συγκίνησιν, ἐνθ' οὐδ' ἂν τὰς ἐπρόικισεν ἡ φύσις αὐτὴ διὰ τοῦ μᾶλλον συμπαθοῦς καὶ ἐρασιμιωτέρου κάλλους.

Ἄλλὰ φεῦ! Ψυχὴ τε καὶ σῶμα ἐν μεγίστη διατελοῦσι μελαγχολία, ὅποτε ὁ ἔρωσ κατισχύει τούτων. Οὕτω, ὁ καλὸς μας Γεώργιος ἐπασχεν οἰνοὶ ψυχικὴν ἀσφυξίαν, ἡ δὲ ζωὴ του, καθίστατο, βάσανος συνεχῆς καὶ ἀνάτοσ. Αἱ μόναι του τέρψεις ἦσαν ὄνειρα, χίμαιραι, πλῆμυραι δυστυχῶς ψυχῆς; σικαὶ αἵτινες διελύοντο

εἰς τὴν πρώτην φωτοδόλον πραγματικὴν ἀκτίναν.

Μία τῶν ἡμερῶν, ἐν θριμῇ χειμῶν, ἦτο γλυκυτάτη, τοσοῦτον γλυκεία, ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν. Ἡ γαλανὴ αἰθρία, ἡ ἀκρα νηνεμία, ἡ μόλις προκινιζουσα γλόη, καὶ ὁ ἠδυπαθῆς καὶ ζωογόνος ἥλιος, ἀναφανείς μετὰ τῶν ὀλοχρύτων καὶ πλουσίων ἀκτίνων του, ἐβίδον καὶ εἰς τὴν μᾶλλον βεβαρημένην καὶ ἀλγοῦσαν ψυχὴν πτέρυγας πρὸς διάχυσιν καὶ ἀνακούφισιν.

Μ' ὅλας ὅμως τὰς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δωρεὰς τῆς φύσεως εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ καρδία τοῦ εὐγενοῦς νέου Γεωργίου ἦτο κατηφῆς καὶ κεκλεισμένη εἰς τὸ θελκτικὸν τῆς φύσεως κάλλος, ἐμαραινέτο ἐκ τοῦ σφοδροῦ πάθους του, ὡς ἄνθος ἐν μέσῳ ἔαρος, τοῦ ὁποῦ τὴν ρίζαν κρύφιος σκόληξ ἀφαιρίζει. Τί δι' αὐτόν τὰ κάλλη τῆς γῆς, τί δὲ ὁ ζωογόνος ἥλιος, ἀνευ τῆς ἀγάπης τῆς λατρείας του, ἀνευ τῶν βλεμμάτων της, ἀνευ τέλος αὐτῆς ταύτης τῆς Μαλβίνας; Αὐτὴ δι' αὐτόν ἦτο τὸ σύμπαν, ἡ μόνη χαρὰ καὶ ἐλπίς, ὁ μόνος πόθος.

Ἐπασχεν εἶδος μονομανίας, οἱ δὲ φίλοι του, διηγοῦντο ὅτι ἡ μόνη καὶ ὡσεὶ στερεότυπος λέξις ἦτο τὸ ὄνομα Μαλβίνα.

Συνήθως συνητῶντο εἰς τὸν περίπατον, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν κατ' ἦν ὁ ἥλιος ἀνεξωγόνος θερμαίνων διὰ τῶν ἀκτίνων του, τοὺς κεκμηκότας ἐκ τοῦ συνεχοῦς καὶ ἀδικλείπτου χειμῶνος θνητοῦς ἐπόθησεν ἐπὶ μᾶλλον νὰ τὴν συνήντα. Ὡσεὶ ἐγνωρίζεν ὁ δυστυχῆς, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα, ἠθέλεν εἰσθαι ἢ πλάνη τοῦ ἔρωτός του!

Τὴν εἶδε καὶ ἐστέναξε. Τὴν εἶδε μειδιδῶσαν χαριεστέρην ἢ ἄλλοτε, καὶ ἠσθάνθη κατ' ἐκείνην μόνον τὴν στιγμήν πόσον ἦτο ὠραία ἢ χρυσήλιος ἐκείνη ἡμέρα. Ὅτε δὲ ἐχαίρεισεν αὐτόν ἢ πολυθέλητρος κόρη τῷ προσέφερε μετὰ γοητευτικῆς χάριτος ἀνθοδέσμη τρυφερῶν ἀνθῶν.

Πόσον εὐκόλως, ἀληθῶς, πλανᾷται τις διὰ τῶν ἀνθῶν. Διότι ταῦτα, ἀποτελοῦντα τὸ σύμβολον τοῦ ἔρωτος, δύνανται νὰ παραπέσωσι τινα περὶ τῆς ἐπιτυχίας του.

Οὕτω καὶ ὁ Γεώργιος ἀναλαβὼν τὴν μικρὰν ἀνθοδέσμη καὶ ἀπομακρυνθεὶς τοῦ περιλημένου του προσώπου ἀνεσκήρτησεν ἐξάλλος ἐκ χαρᾶς, ὡς μικρὸν παιδίον. Ἡ κατηφῆς μορφή του ἐφαιδρύνθη, ἐπληρώθη δὲ ἡ ψυχὴ του ἐκ σφοδρότερου πρὸς ταύτην καὶ περιπαθεστέρου ἔρωτος.

Τόσον ἀνέλπιστος ἦτο ἡ εὐτυχία του αὕτη, ὡστε ἠσθάνθη ἀκριβῶς πᾶν ὅτι αἰσθάνεται ὁ τυφλός, ἀναλαμβάνων τὸ μεγλοπρεπὲς φῶς τοῦ Ἡλίου. Ἐνόμιζεν ἑαυτὸν εὐτυχῆ καὶ μυριάκις ἐπὶ τῶν χειλέων του προσεκόλλα τὴν ἀν-

θοδέσμη ὡσὰν αὕτη διὰ καθαρᾶς γλώσσης νὰ τοῦ ἔλεγεν «Ἡ Μαλβίνα σὲ ἀγαπᾷ».

Διήλθεν ἡμέραν χαρμύσνον καὶ πλήρη γλυκυτάτων ὄνειρων. Ἐλησμόνησε τὸ πέθιμον καὶ κατηφῆς παρελθὼν καὶ ὠνειροπόλει μέλλον πλῆρες ἔρωτος καὶ εὐδαιμονίας. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἡ θελκτικὴ καὶ περικαλλῆς μορφή τῆς Μαλβίνας διήρχετο ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ μετὰ περισσῆς γοητείας τῷ προσέφερεν ἄνθη. Τὸ δὲ μῦρον τῶν ἀνθῶν τῆς τοιαύτης ἀνεπεμπεν εὐωδίαν, ὡστε μονολογῶν μετ' αὐτῶν ἐσκήρτα ἐκ χαρᾶς. Τὸ δὲ ἐσπέρας διατελῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς συγκινήσεως ἐκ τῆς ἀπροόπτου συνκινήσεως, ἠκούσθη ἐν τῷ περιβόλῳ του καὶ ὑπὸ ἀκακίαν εὐχαλῆ καὶ μυροδόλον παιζῶν εἰς τὴν κιθάραν του ἄσματὰ πλήρη ἔρωτος, πέμπων δὲ κατὰ τὰ ἐλάχιστε μικρὰ διαλείμματα φιλήματα δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν πρὸς τὴν ποθητὴν του, ἀτίναν ἐκ τοῦ βῆθους τῆς καρδίας του πλήρη πάθους ἐξήρχοντο.

Ἡ Μαλβίνα ὄντως, ἦτο ὠραία καὶ πολυθέλητρος ὅσον καὶ πνευματώδης. Ὅλοι ὅσοι ἐγνώρισαν αὐτήν, ὅσοι τὴν εἶδον, τὴν εὕρισκον εὐεῖδῃ. Φαντάσθητε ἤδη μεις ἀναγνώστριαι ἢ ἀναγνώσται πόσον ὠραιοτέρη ἐφαίνετο εἰς τὸν Γεώργιον, ὅστις τὴν ἐλάτρευε καὶ ἐπίστευεν ὅτι ἀντηγαπάτο ὑπ' αὐτῆς.

Ὁ Γεώργιος ἐβλεπεν ἤδη τὰ ὄνειρά του ἐνσαρκούμενα καὶ ἦτο ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν θνητῶν ἐπίστευε δὲ ὅτι οὐδαμοῦ ἠθέλεν εὐρεθῆ εὐδαιμονέστερος αὐτοῦ ἄλλος.

Ἄλλὰ καθὼς τὰ μυροδόλα καὶ εὐχαλῆ ἄνθη μαραινόνται, οὕτω ἐμαραινόντο ὁσημέραι τὰ γλυκεὰ ὄνειρα τοῦ Γεωργίου. Παρήλθεν ἡ εὐτυχῆς καὶ ὠραία ἐκείνη ἡμέρα, μὲ ὅλην τὴν τὴν καλλονὴν καὶ μαγεῖαν καὶ μετ' αὐτῆς ἀπεσβέσθησαν αἱ ἐλπίδες τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἤρξαντο δὲ πάλιν βασιλεύουσαι ἐν τῇ τρυφερᾷ αὐτοῦ καρδίᾳ ἡ λύπη καὶ ἡ μελαγχολία, τὰ δὲ ὄνειρα αὐτοῦ οἰκτρῶς ἐξέλιπον.

Εἰς μάτην ὁ Γεώργιος ἠγάπα περιπαθῶς καὶ ὠνειροπόλει. Ἡ Μαλβίνα ἔμενε πάλιν ψυχρὰ πρὸ αὐτοῦ, οὐδέποτε δὲ οὐ μόνον τὴν καρδίαν της, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ χεῖλη της κἄν ἠνέφεζε πρὸς παρηγορίαν του. Ὅποιον ἀρά γε μυστήριον ἐνέκλειεν ἢ συμπαθῆς ἐκείνη καρδία, τὴν ὁποίαν περιέβηκε παράδοξος παγετός, οὐδέποτε οὐτος κατώρθωσε νὰ μάθῃ.

Ἐπὶ τέλος ὁ Γεώργιος ἐπίσθη, ὅτι δὲν ἀντηγαπάτο. Ἡ ἰδέα αὕτη καὶ ἡ πεποίθησις τῷ ἐνεποίησαν φρικτὴν ψυχικὴν ἀλγηδῶνα, ἀπελπισθεὶς δὲ τελείως ἐτήκετο ἐκ βαθύτατης ἐδύνης, καὶ ἐκλαίεν, ἐκλαίεν, ἐκλαίεν πικρότατα μονήρης καὶ μισάνθρωπος. Οὐδέποτε ἠδύνετο

νὰ φαντασθῆ, ὅτι τὸ ὠραῖον καὶ ἀγγελόμορπον ἐκεῖνο πλάσμα θὰ εἶχε καρδίαν λιθίνην, ἐπανήλθε δ' ἔκτοτε εἰς τὴν προτέραν του μελαγχολίαν καὶ οὐδέποτε πλέον ἢ ὄψις του περιεβλήθη καὶ ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης σφοδρότητος.

Παρήλθον ἡμέραι, μῆνες, ἔτη στεναγμῶν καὶ δακρύων, καὶ οὐδέποτε ἠσθάνθη τὴν ἐλάχιστην ἀνακούφισιν διότι οὐδέποτε τὴν ἐλησμόνησε.

Τὸ ἐρωτικὸν βέλος ἔμενεν ἐπὶ τοῦ τραυέντος τῆς καρδίας του μέρους καὶ περήγαγε φλεγμονήν. Τὴν ἠγάπα πάντοτε τρυφερῶς. Διετήρησε δὲ εὐλαβῶς, ὡς ἱερόν, τιμαλφῆ πυξίδα, ἥτις ἐνέκλειε τὰ ἄνθη τῆς Μαλβίνας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς πλάνης τῆς εὐτυχῶς ἡμέρας ἐκείνης. Τὰ προσφιλέστατα ταῦτα ἄνθη ὁ Γεώργιος συνεχῶς ἐθώπευε καὶ κατερίλει μειδιδῶν καὶ δακρύων, διότι ταῦτα ἦσαν τὰ μόννα σύμβολα τῆς ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν εὐτυχῶς ἐρωτικῆς του πλάνης.

ΑΓ. Ι. ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΜΟΥ

Ἐτὸ ἀγαρὶ μου ἔπετα κρεββάτι: νὰ πλαγιάσω
Καὶ σ' εἶχα πάντοτε στὸ νοῦν,
Γιὰ σὲ τὰ σπλάγχνα μὲ πονοῦν,
τὸν νοῦν μου θε νὰ χάσω.

Φρικτὴ βραδεὶξ ἐπέρασα! ἡ νύκτα, χίλιοι χρόνοι!
χρόνος μ' ἐφάνη ἡ στιγμή,
τόσοι μὲ δέρναν λογισμοί,
τόσοι μὲ δέρναν πόνοι!

Κοντὰ 'ς τὸ γλυκοχάραγμα ὁ ὕπνος μ' ἐλυπήθη.
Βλέπω ἐν ὄνειρο γλυκὺ,
Μία φωνὴ ἀγγελικὴ,
'ς τὰ ὦτά μου ἐχύθη.

Τὸ ὄνομά μου ἤκουσα, γλυκὰ γλυκὴ νὰ κρῖζῃ,
ἔστρεψα πίσω μου νὰ ἰδῶ
ἓνα κορμὶ ἀγγελικὸ
εἶδα νὰ μὲ κυττάζῃ.

Ἦσουν ἐσύ, πουλάκι μου, κοντὰ μου καθισμένη,
καὶ α' εἶπες: βλέπεις; σ' ἀγαπῶ
πλὴν γύρισες νὰ μὴ σὲ ἰδῶ
πῶς ἦσουν δακρυσιμένη.

Καὶ μ' ἓνα γλυκοφίλημα ποῦ α' ἄφητες σ' τὸ στόμα
ἐξόπνησα! καὶ μοναχός,
πάλιν εὐρέθη, ὁ πτωχός
'ς τὸ ἀγαρὶ μου στρώμα.

Ἀκόμη βλέπω τὴν ματιὰ! Ἀκούω τὴν μελιὰ σου,
'ς τὰ χεῖλη μου, μένα ζεστό,
τὸ τελευταῖο καὶ γλυκό
ἐκαῖνο φίλημά σου.

Ἄθῆνησι κατ' Ἀπρίλιον 1892.

ΝΙΚ. Σ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

*Έχετε μίαν δεσμίδα παιγνιοχάρτων τεθειμένην ἐπὶ τῆς τραπέζης μετὰ τὸ πρόσωπον τῶν χαρτιῶν, ἢ τοὺς ἀριθμοὺς κεκρυμμένους, δηλ. γυρισμένα τὰ φύλλα, ὡς λέγομεν, ἀνάποδα. Κρατεῖτε τὴν δεσμίδα ὀλοκλήρον, ὡς ἔχει, μετὰ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα καὶ μετὰ τὴν δεξιὰν ἐξάγεταί τὸ κάτω φύλλον, ὅπερ χωρὶς νὰ παρατηρήσῃτε θέτετε ἐπὶ τοῦ ἐπάνω μέρους τῆς δεσμίδος, ἔπειτα, ἐξάγετε τὸ ἀμέσως ἐπόμενον, (ἐκ τῶν κάτω πάντοτε) ὅπερ φανερώνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης. (Εἶναι ὁ ἄσπος σπαθῆς).

*Ἐπειτα ἐξάγετε πάλιν τὸ κάτω φύλλον ὡς καὶ πρότερον, ὅπερ ἐπίσης θέτετε ἐπὶ τοῦ ἐπάνω μέρους τῆς δεσμίδος, ἔπειτα, φανερώνετε τὸ ἀμέσως ἐπόμενον (εἶναι τὸ 2 σπαθῆ).

Καὶ οὕτω καθεξῆς προχωρεῖτε μέχρι ἐξαντλήσεως ὀλοκλήρου τῆς δεσμίδος, κατορθώσαντες νὰ δείξητε κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ σπαθῆ, ἀπὸ τοῦ ἄσπου μέχρι τοῦ ῥήγα, ὅλα τὰ μπαστούνια, ἔπειτα, ὅλας τὰς κούπας καὶ ὅλα τὰ κυρτά.

Μετὰ τὸ δέκα πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ φάντης, ἔπειτα ἡ δάμα καὶ τέλος ὁ ῥήγας.

Τίνι τρόπῳ θὰ κατορθώσῃτε τοῦτο; δηλ. πῶς πρέπει νὰ ὦσι τοποθετημένα τὰ παιγνιοχάρτα; Μόνον ὑπομονὴν ἀπαιτεῖ ἡ ἀπάντησις.

Δεχόμεθα λύσεις.

ΛΥΣΙΣ τοῦ ἐν τῷ 5ῳ φύλλῳ προβλήματος :

Ὁ ἀριθμὸς 888 εἶναι ἐκείνος, ὅστις, διαιρούμενος εἰς δύο μέρη δηλ. οὕτω $\frac{0}{0} \frac{0}{0} \frac{0}{0}$ ἀποθνήσκει ἥτοι γίνεταί 6 μηδενικά.

Λύται. οἱ κ.κ. Γεώργ. Βασιλόπουλος καὶ Γ. Δ. Μοσχίδης.

ΑΛΛΗ ΦΩΛΙΑ

Σ' τὴν κάμαρα ἐμπρὸς τοῦ κατοικοῦσα,
Τὰ χελιδόνια εἶχαν χτίσει μιά φωλιά,
Κί' ἀντίκρυ ἡ παρθένα π' ἀγαποῦσα,
Εἶχε φωλιά τῆς τὴν θερμὴ μου ἀγκαλιά.

Σὰν ἔπιασαν οἱ πάγοι καὶ τὰ χιόνια
Γυρίζω καὶ κυττάζω μὴν αὐγὴ
Ἄφιναν τὴν φωλιά τὰ χελιδόνια
Κ' ἐπέταγαν ζευγάρι σ' ἄλλη γῆ.

Ἐπέταξε κί' αὐτὴ σ' τὸ πέταγμα τους,
Ἄλλὰ δὲν ἔμοιαζε καθ' ὅλου τὰ πουλιά,
Αὐτὰ ξαναγυρῶσαν σ' τὴν φωλιά τους
Μὰ ἡ ξανθὴ μου βρῆκε ἄλλη ἀγκαλιά.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δελτάρια.... ἀνευ πληρωμῆς

Α. Δ. Κ. Βῶλον· Προσεχῶς.— Δ. Κ. Πύργον· Τὴν ἀπὸ 14 Μαρτίου ἐπιστολήν σου ἐλάβομεν... χθές! Ταχυδρομεῖα ρωμαῖα, σοῦ λέει ὁ ἄλλος! Ὅσον διὰ τὰ ἐλλείποντα φύλλα ἀποσταλήσονται ἡμῖν ἐκ νέου. Τί νὰ γείνη! Ἄλλος, ἐνταῦθα οὗτος, παραπονεῖται ὅτι ἔλαβε μόνον τὸν βον ἀριθμὸν.— Dem. Ort. Nouvo Boug· Θὰ σὰς εἴμεθα πολὺ ὑπόχρεοι ἂν μὰς ἐγγράψῃτε μερικὸς συνδρομητὰς αὐτόσε, εἰς Νικολάϊεφ, ἢ ἀλλαγῶ τῆς Ρωσσίας.— Ζ. Α. Ἄλμυρον· Εἰκὼν ἀπεστάλη, περιμένομεν ἀπάντησιν.

Διδασκάλῳ· Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὴν μανίαν, ἣν ἔχεις νὰ νομίζῃς ὅλας τὰς λέξεις ἑλληνικὰς καὶ νὰ ταῖς δίδῃς ἑλληνικὰς καταλήξεις· ἂν λέγοισιν οἱ γάλλοι: *excentrique*, *excentricité*, ἡμεῖς πρέπει νὰ λέγωμεν ἑκκεντρος, ἑκκεντρότης· διότι αἱ λέξεις ἑκκεντρικός καὶ ἑκκεντρικότης οὐδὲν εἰσὶ γεγραμμένα, εἰς οὐδὲν ἑλληνικὸν βιβλίον. Κακῶς ἐπίσης, ὁ Μπάϋρον ἐγένετο Βύρων καὶ ὁ Κάνιγκ, Κάνιγξ τοῦ Κάνιγκος (πλατεῖα Κάνιγκος). Ἡ μανία αὐτῆ μοι ἐνθυμίζει κάποιον λέγοντα ἐν πεποιθήσει, ὅτι ἡ τουρκικὴ λέξις σικτήρ, γίνεταί ἐκ τοῦ... σὲ οἰκτεῖρω! Ἄν καὶ σὺ ἔχεις αὐτὴν τὴν ἰδέαν... σὲ οἰκτεῖρω.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἀπὸ 1 Μαΐου ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσιν ὅλα τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης φύλλα δωρεάν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητος.

Διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἡ συνδρομὴ αὐξάνεται κατὰ τέσσαρα φράγκα, δηλαδή οἱ ἀπὸ σήμερον ἐγγραφησόμενοι συνδρομηταὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ προπληρώνωσι δι' ἑτησίαν συνδρομὴν φράγκα χρυσᾶ 10.

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεταὶ καὶ δι' αὐτοὺς ἀπὸ 1 Μαΐου.

Τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκδοθέντα καὶ ἐκδοθησόμενα φύλλα, λαμβάνουσι καὶ οὗτοι δωρεάν.

Ἐπίστολαι περιέχουσαι χρήματα ἢ ἐπιταγὰς θεῶν νὰ ἀπευθύνωνται

Πρὸς τὸν κ.

ΙΩΑΝΝΗΝ Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΝ

Ὁδὸς Δεληγεώργη ἀριθ. 35

Ἀθήνας